

Zoo: «Ens genera molta ràbia veure companyes havent de marxar del país»

La banda estrena la cançó "Omertà", un nou crit contra l'article 155 i a favor de la llibertat d'expressió | Parlem amb el cantant Panxo sobre les reivindicacions incloses en el seu darrer EP



Zoo | Bernat Almirall

Contra l'extrema dreta i la repressió de l'Estat espanyol, **Zoo** no dubta a fer música per denunciar la "caça de bruixes" que viu Catalunya i torna amb contundència amb l'estrena del tema "Omertà". Aquesta cançó, inclosa al nou EP que el grup està gestant, carrega sense miraments contra els opressors amb una simbologia poètica pròpia. Parlem amb el cantant Toni Sánchez, 'Panxo', perquè ens expliqui què contindrà el nou treball discogràfic del grup i quines reivindicacions hi trobarem.

Què significa "Omertà"?

"Omertà", originàriament, és la llei del silenci de la màfia segons la qual no es podia denunciar ni delatar enemics a la policia ni a les institucions, ja que s'entenia com un acte de traïció a les lleis pròpies de la màfia. Actualment, el concepte s'aplica quan dins alguna comunitat o col·lectiu s'imposa un silenci per protegir-se de l'enemic. En la cançó s'ha intentat aplicar el concepte a la voluntat manifesta de l'estat espanyol d'anul·lar o silenciar la diversitat d'opinions i de projectes. Això a través de la seua policia, sistema judicial, i principals agents polítics, i concretant més, de

la llei mordassa o de l'article 155, per posar dos exemples.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=7chSmO8i0ck>

Aquesta cançó fa referència, concretament, a la manca de llibertat d'expressió. Quina és la postura de Zoo sobre aquest tema?

Ens genera molta ràbia veure companyes havent de marxar del país o havent d'asseure's davant d'un jutge per haver escrit cançons, tuits o llibres. A més, la persecució és unidireccional. Mentre l'extrema dreta i els periodistes del règim tenen absoluta llibertat per insultar, amenaçar, manipular i mentir, a la nostra gent se'ls emporten per davant.

Per representar-ho, heu decidit agafar la figura de l'àguila. Com es combat l'acció de l'àliga des de la música?

Creiem que, simbòlicament, l'àliga representa l'essència del projecte d'Espanya que va nodrir als que manen ara. La música pot ajudar, molt humilment, a crear consciència crítica que, després, es tradueix en capacitat efectiva de transformació a través de moviments socials i polítics intel·ligents, potents, solidaris i autocrítics.

Tot el disc segueix aquesta tònica? Quin missatge recull?

A nivell polític, o de concepte, no és com els dos LPs que ja tenim, on hi ha una idea o una estètica que travessa el disc i intenta equilibrar-ho tot. L'EP ve a ser un recull d'idees que teníem pendents. Són, per dir-ho d'alguna manera, cançons que, en un principi, no volien ser cançons. Hi ha continguts molt diversos en les lletres. El que sí que teníem clar era que volíem donar molta importància als videoclips i aprofundir més en l'aspecte visual.



Zoo. Foto: Bernat Almirall

Quines novetats podem trobar en aquest nou disc pel que fa a l'estil musical?

Honestament, crec que hem tornat un poc a les cançons del primer disc: més directes i amb menys complexitat musical. A partir d'una base que ens agradava, ens hem centrat en les lletres i uns pocs arranjaments. Siga com siga, són cançons que s'adscriuen perfectament a l'estil de **Zoo**, que encara no sé ben bé quin és. Només queden dues cançons per finalitzar l'EP. Una serà un remix en clau de música tradicional, i l'altra encara és a la cuina, així que preferim que siga una sorpresa.